

Bets Vos-Bueno de Mesquita

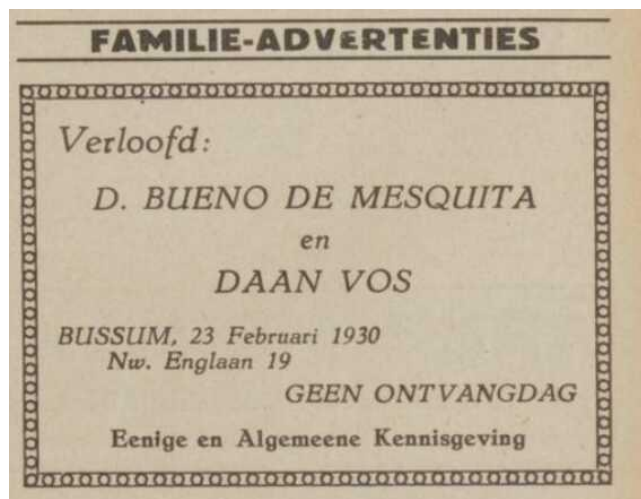
Betsy (Bets) Bueno de Mesquita is geboren op 13 mei 1908 in Amsterdam als jongste van vier. Ze was de dochter van Jacob Bueno de Mesquita (1867 – 1930) en Henriette Bueno de Mesquita-van Spiegel (1879 – 1972).

Betsy groeide op in Bussum. Ze deed eindexamen aan de Gooische HBS en volgde daarna de opleiding heilgymnastiek en massage in Amsterdam.

Ze was actief binnen het Nederlandsche Meisjesgilde. Ze werd door het hoofdbestuur aangesteld als masseuse, samen met twee andere dames, om in 1932 tijdens de 'afstandsmarschen in

Nijmegen', padvindsters te mogen masseren.

In 1932 trouwde ze met Daniël Vos (1900-1973). Ze huurden een huis aan de Korte Singel, waar hun twee kinderen werden geboren: Jacob (Japie, 1934) en Letty (1936). Eind juli 1939 verhuisden ze naar de Simon Stevinweg 4B. Haar man was handelsreiziger in onderdelen voor fietsen, naaimachines en stofzuigers. Hij schreef onder meer korte verhalen, voor de Joodse jeugdkrant Betsalel, columns en essays voor het Nieuw Israëlitisch Weekblad, het Centraal Blad voor Israëlieten in Nederland, Favoriet en de Gooi- en Eemlander. Zijn hart lag waarschijnlijk bij het schrijven van kinderboeken, waarvan hij er bijna veertig publiceerde.

Daniël schreef en verspreidde verzetspamfletten. Op 2 augustus 1941 werd hij door de gemeentepolitie gearresteerd en overgedragen aan de Sicherheitspolizei. Hij kreeg vier jaar tuchthuisstraf opgelegd door de Duitse Krijgsraad te Utrecht en, na een kort verblijf in de het Oranjehotel, volgde een zware tocht langs verschillende gevangenissen en tuchthuizen in Duitsland. Uiteindelijk belandde hij in concentratiekamp Dachau en het werkkamp Allach. Daar wist hij als keukenhulp de oorlog te overleven dankzij de etensresten uit de pannen. Betsy werd half maart 1943, met haar twee kinderen, door de Bussumse politie in haar huis opgehaald en op de trein naar Amsterdam gezet. Daar aangekomen werd zij naar de Hollandse Schouwburg begeleid om de volgende dag naar Kamp Westerbork door te reizen. Op 27 maart 1943 arriveerde ze met haar kinderen in Westerbork. Drie dagen later, op dinsdag 30 maart 1943, werden ze met het 5e transport naar vernietigingskamp Sobibor

gedeporteed, samen met 1252 andere Joden. Direct na aankomst op 2 april 1943 werden ze vermoord.

Daniel hoorde pas over het lot van zijn vrouw en kinderen toen hij terugkeerde in Bussum. Hij hertrouwde in 1947 met Cornelia B. Kos (1922). Zij vertrokken in 1953 naar de VS en kregen twee kinderen: een dochter en zoon. Daniel overleed 1 juli 1973 in New York.

Voor hun huis in Bussum zijn Stolpersteine geplaatst.

Meer informatie

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche](#)

[Meisjesgilde, jrg 6, 1932-1933, no. 7, 1932 » 1932-08 - Pag. 1 | Delpher](#)

[De padvindster, jrg 7, 1932-1933, no. 7, 08-08-1932 » 08 aug 1932 - Pag. 11 | Delpher](#)

[Betsy Vos-Bueno de Mesquita Joods monument](#)

[Daniel Vos en Betsy Vos - Bueno de Mesquita | Joods Monument](#)

[Simon Stevinweg 4b Bussum | Struikelstenengooisemeren.nl](#)

Foto: Daniël Vos en zijn vrouw Betsy Bueno de Mesquita

[Sobibórtransporten - Wikipedia](#)

[Betsy Vos-Bueno de Mesquita - Kamp Westerbork, De Digitale Collectie](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.